

ΠΩΣ ΤΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΜΙΛΟΥΝ ΜΕΡΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΚΤΟΣ τῶν ντιστεγγέδων λεγομένων, οἱ ὅποιαι ἐπιτηδευόμενοι ζενικὸν τούπον δὲν καταδέχονται νὰ ὅμιλοιν τὴν γλώσσαν των, ύπάρχει ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθηναῖς μία πολὺ μεγαλειτέρα τάξις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἡ ὅποια ὅμιλετ ἀλλόκοτόν τινα διάλεκτον. ἐν εἶδος λίγοι οὐα φράγκα, καθὼς ἔκεινην, τὴν ὅποιαν λαλοῦν οἱ ἀγθοφόροι τῶν παραλίων πόλεων τῆς Μεσογείου. Δηλ. μία λέξις ἐλληνική, δύο γαλλικαῖ, ἡ τὸ ἐναντίον, ἐκφράσεις ζενικαῖ, σγηματισμὸς λέξεων παραδεξῶν μὲ φίκας γαλλικὰς καὶ καταλήξεις ἐλληνικάς, ὡς ἀστιστάρω=βοηθῶ.

Ἡ ψώρα αὐτή, ἡ ὅποια μετέδοθη καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν καταστημάτων, ἥργισε τελευταίως νὰ λαμβάνῃ ἐπικινδύνους διαστάσεις, ἀφ' ὅτου μάλιστα εἰστήθη καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ὑπὸ τινῶν λιμοκοντόρων γ τῆς γραμμίδος.

Καὶ ἀκούετε λόγια, ἀκούετε πράγματα : « Θυμάσιον κύτο τὸ κόρο τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας. » Όλοι οἱ κορίσται ἔψαλται πολλῆς τέγγης. Καὶ ἡ μπάντα ; « Αγ καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀ ματόρους, σαν γὰ ἔπαιζον ἀληθινοὶ ἀρτίσται. Τὸ τουφερὸν ἔκεινο ντουέτο τῆς Mignon κατεγειροκροτήθη ἴδια. Τὸ εξετέλεσν γ merveille ἡ κ. Μπερπές καὶ ἡ γαριτωμένη Madame Coucou. Ὁποία expressio n εἰς τὴν φονήν της ! Ὁποία ντιστεγκσιόν εἰς τὸ ὄλον της !

*
* *

« Ἀλλη δὲ great attraction ἡ νέα τρούππα τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου. Ο τενόρος, ἡ πρίμα, ἡ κοντράλτο καὶ ὁ μπάσσος οἱδιαιτέρως ἐπιτυγχεῖ. Χθὲς τὸ ἐσπέρας εἴγομεν τὴν première. Ἡ σάλα τοῦ θεάτρου ὥμοιαζεν ώραίν μ. πομπονιέραν, εἶδος ζαρτινιέρας ἀπὸ τὰ δροσερώτερα χνθη. » Ο, τι κουψόν καὶ γάριεν περικλείει ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία εἰχει δύστει, θὰ ἔλεγε τις, φυντεθοῦ ἔκει. « Ενα μπούκι ἐτο ἀπὸ

μποτέ. Ό κόσμος του ἀιλάδιο, τῶν ωραίων σαλονίων, τῶν λών-τέν νυν, τῆς καθάλλας, τοῦ dolce fare niente, ή κρέμ τῆς κρέμ.

Ποιειν πρώτην νὰ εἰπωμεν; "Ολες ή λότζες κατειλημμένες ἀπὸ τὰ πρώτα νούμερα τῆς εύμορφιᾶς, τῆς γάριτος τῆς μόδας. Ντεκολτὲ δὲ πέρα πέρα. Καὶ οἱ ἀλαβάστρινοι λακιμοί, οἱ γυμνοὶ βραγίονες, οἱ ὄποιοι ύψομενοι ςφινον νὰ φάνεται τὸ πυκνὸν τρίχωμα τῆς μησγάλης (sic), τὰ λάμποντα μπριλιάντα, ἐνούμενα μὲ τὰ τόσα parfums καὶ τὸ ἀρωματικῶν ἀνθέων, ἐσγημάτιζον θέαματα ἀληθῶς φεερικόν, ἀπόλαυσιν τῶν αἰσθήσεων ὅλων καὶ διέγυνον δὲν ξέρω κάτι τὸ ἡδυπαθὲς καὶ λάγνον. Ήτο ως μία optasie (,), ως θὰ ἔλεγεν εὐγενής τις Γαλάτης.

'Εὰν εἴρουμεν κανὲν ἀπαρέιλ, θὰ ἐφωτογραφοῦμεν ὅλας αὐτὰς τὰς καλλονάς, κι ὄποιαι ἐνεψυνίσθησαν εἰς τὸ θέατρον τὴν ἑσπέραν, ως νουθετὲ εἰς τὰς βιτρίνας τῆς ὁδοῦ Ερμοῦ. 'Αλτηνὰ φριγούντα! Ταμπλῶ βιβλίαν μέστα σὲ ωραῖα κάτρα! ως ἔαν τὸ εἶγε ταῦτα πράξει ἐπὶ τῆς τουταὶ τὸ δεξιὸν γέρι κανενὸς μεγάλου πέντρο.

'Ημιλλάτο δὲ πρὸς τὰ πέριξ τὸ παρτέρ, ὅπου fauteuils καὶ στάλλη θῆσαν στολισμένα μὲ τὰς πλέον δροσερὰς μποτὲ τῆς Αθήνας μης. 'Εκεῖ διεκρίνετο ή Mademoiselle Φωφὼ μὲ τὰ πυρπολοῦντα μάτια τῆς, διὰ τὰ ὄποια θὰ ἔλεγουμεν, καθὼς ὁ Lamartine :

«Pourquoi de tes regards percer ainsi mon âme !

Baisse Oh ! baisse tes yeux, ou, je meurs !

Φουρόρε δὲ ἀληθὲς μὲ τὴν ντουαλέττα τῆς μικροκαυμώμένης ἐκείνης γτεμούαζέλλας, ή ὄποια θέτει εἰς παλαικὴν κίνησιν ὅλας τὰς καρδίας. Quel ange ! Καὶ παρέκει ή περικαλλής δέσποινα Τάμ—Τάμ, si chic, τόσον très bien, περὶ τῆς ἐλέγθη, ὅτι «elle pousse l' eccentricité jusqu'à être fidèle à son mari ! » Αλλ' αἱ mauvaises langues λέγουν, ὅτι pas si bête !

Καὶ ἀ propos ἵδον καὶ ἐν ζεκχρόιστικὸν ἐπεισόδιον συμβάν προγέθεις εἰς τὴν μπαϊνιούαρ τῆς ἀβρᾶς αὐτῆς Ατθίδος. Κάποιος νταυτὸν εἶγεν εἰσέλθει εἰς τὸ θεωρεῖον καὶ κατὰ λᾶθος στάθηκεν ἐπάνω εἰς τὸ μπουκέττο τῆς Κυρίας Τάμ—Τάμ.

— Vous écrasez mes fleurs, mon cher, τῷ εἶπε τότε ἐκείνη μὲ ἐλαφρὸν μειδίχυμα μουφῆς ἐπὶ τῶν ροδοθρυμμάτων γειλέων τῆς.

Καὶ ὁ ιπποτικὸς καθάλιέρος ἐγειρόμενος en sursaut, ἀπήντησε μὲ πολλὴν ἀτομόστητα καὶ γάριν, ὑποκλινόμενος :

— Pardon Madame· ἀλλ' ἔαν ἐκρόζαρε κατὰ λᾶθος τὰ ἄνθη σας, εἰμι· πρόθυμος νὰ μπαϊζάρω les fleurs de votre sein.

Τὸ καλαμποῦρι, διότι πρόκειται περὶ ἀληθίους καλαμπούριοις πρώτης δυνάμεως,—πολλοὶ θὰ ἔλεγον τὸ πρᾶγμα ἀπλοῦν καὶ πλιγμένον ἐν τῷ—έκχρις τὸν γῆραν τῆς σάλας, εὐρίσκετο δὲ ἀπὸ γῆρες εἰς τὰ στόματα ὅλων τῶν ντεμούσας ἐλλῶν ὡς τὸ καρφῖ τῶν conversations, καὶ προκαλεῖ τοὺς γέλωτας εἰς τὸν κόσμον τῶν lions.

* * *

«Κολυμβῶμεν ὁμολογουμένως τῷρις εἰς καλλιτεγγικὰς ἀπολαύσεις. Ἡ ἔκθεσις τῶν φωτογραφιῶν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὸ λαμπρὸν αὐτὸν βουλεύει τὸν Ἀθηνῶν, ἐλκύει ἀπειρον πλῆθος. Τὰ mignons προσωπάκια τῶν Ἀτθίδων μας πλαισιοῦνται ἐπιγράφιτος μὲ τὰ γράμματα τῆς ἱερίδος, τὰ ὄποια σγηματίζει ὁ δύων ηλίος ἀνὰ τὰ τζάμια τῆς βιτρίνας. Ἀληθινὰ ἐν σταυτανέανέ καλλούσι! Ἡ μίς Κικῆ, ἡ δίς Cancan, ἡ Φιφῆ, ἡ Λιλῆ, ἡ Καίτη, τέλος πάντων ὅληι αἱ καλλοναὶ τῆς πρωτευούσης ἔξιδυνικεύδεναι ὑπὸ τοῦ δικιμονίου ἀρτιστο-amateur φωτογράφου, δοτικές εἴγε τὸ génie καὶ τὴν inspiration νὰ μαζεύσῃ καὶ ἔκθεσηρις ἐν καλειδοσκοπίῳ τὰ κορίτσια μας.

* * *

«Αλλὰ πρέπει νὰ εἶπωμεν καὶ ὀλίγα διὰ τὸ Salon, τὸ ὄποιον δύως μαζὶ μὲ τὴν καλλιτεγγίαν ἔξεθρεψε ἐφέτος καὶ τὴν πέσταν τῶν κριτικῶν. Quelle scie, mon Dieu!

Καὶ τί του πέντε νὰ βγαίνουν νὰ κρίνουν μὲ ἀξιώσεις καὶ πόζαν Theophile Gautier καὶ ἀξιωματικὴν autorité μεγάλην καὶ μικρὰ παιδία, τὰ ὄποια οὐδέποτε ἐπεσκέψθησαν ἐν κανὸν εὐρωπαϊκὸν μουσεῖον, ἀπεστήθισαν δὲ προγείρως τινὰς καλλιτεγγικὰς ἐκφράσεις ἐξ ἀναγνώσεως κάνενὸς ἐγγειοδίου. Epure! Κριτική, τοῦ λέει ὁ ἄλλος. Ήμεῖς περιοριζόμενοι εἰς ἀπλᾶς ἐντυπώσεις, θὰ ἔκραστωμεν τὴν ἐπιδοκιμασίαν μας διὰ τὰ ἐκτιθέμενα ταμπλώ βιβλία, τὰ ταμπλώ ντες καὶ τὰ πίκνικ! Εγγου μίαν ἴδιαιτέραν expression, κάτι, πῶς νὰ τὸ εἰπούμεν εἰς τὸ Ἑλληνικό, ἓνα sentiment πλέον ἐλενέ ἀπὸ τὰ παστέλα καὶ τὰς ἀκούσια ρέλλας. Οἱ κ.κ. Ιχθωδίδης καὶ Γκύζης laissent beaucoup a désirer ἐφέτος. Εν τούτοις μία θαλασσογραφία τοῦ κ.Γιαλινᾶ μᾶς ἐνεθύμιτε τοὺς ωραίους στίγμους τῆς Mignon:

«Connais-tu le pays où fleurit l'oranger?

C'est la pays des amours et des roses à merveille!»

Τὸ νῦντερεῖ πολὺ ἐφέτος, ἐνῷ τὰ ἄνθη δὲν εἶναι πολὺ φυσικὰ καὶ τὸ γέρον τοῦ χρ. 99 ἔγει τὸ μικρὸν δάκτυλον μεγαλεί-

τερον ἀπὸ τὸ μεσαῖον, ἀν καὶ ὡς γνωρίζετε, ὁ Πολυτέλης εἰς τὸν Ἐφικῆν δὲν τηρεῖ τὰς φυσικὰς γραμμὰς τῆς κεφαλῆς.

Πολὺ saignant τὸ κούμενό ψάξι σᾶν μ. π. φτέχι.

Αὐταὶ πεσέπου είναι αἱ πρῶται ἡμένηντυπώσεις, ἀπλῇ ἐbaucherīψαντες ἀπλοῦν μόνον coup d'oeil ἐπὶ τοῦ κανακάρικου σαλονιοῦ μης, ἐπιφυλακτόμεθα γὰρ διεπλάθωμεν διὰ μηκῶν διὰ τοὺς paysagistes περιγράφοντες ὡς πρῶτα paysages τὰ πορτραῖτα καὶ τὰ βάζα. Ἔγουν ὅμως κακά τινα, π. γ. ὅλιγον lumière, βροῦ φόντον, couleurs sombres σπαταλωδῶς, σκίτσα καὶ ἀδόκιμα.

Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ τελειώσωμεν τὴν κρίσιν μας γωρίς νὰ ἀναρρέφωμεν τὰς γήθεινὰς μ. π. ο τὲ (bautées) τῆς ἐκθέσεως καὶ τὰς φρεάτις ἐκεῖ του αλλέτας. Ἐκυριάργει ίδια τὸ φότο, τὸ γρενάτ, τὸ μαρβί, τὸ μ. πλὲ σιελ καὶ μ. πλὲ μαρβέν, ίδιαιτέρως δὲ ἐθαυμάσθη τὸ κορσάζ τῆς Κυρίας Χ. ἢ φοῦστα τῆς Mademoiselle Φ. καὶ τὸ μετονόματο τῆς γχοιτωμένης δεσποινῆς Κ., περὶ τοῦ ὄποιου καὶ δικιώς ὀλοκληρον ἔγραψεν ἀσθεῖον ὁ περὶ τοὺς ποδοσγύρους εἰδικῶς ἐνασχολούμενος μὲ τόσον τάκτη γνωστος mondain ὅγμαστοιγράφος.

Πολὺς δὲ ἔγένετο λόγος διὰ τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα, τὸ ἐπιγραφόμενον «Les amours de Polichinelle». Chuchoiements δὲ ἀδιάλλειπτα διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς ἀστοκράτιδος ἐκείνης Κυρίας, ἡ ὁποία ἐγκατέλειψε σύζυγον καὶ κοινωνίζει, δρκπετεύστηκ μὲ τινὰ πλανόδιον μουζικά: κάνε την Ἰταλόν.

* *

*

«Τώρα εἴγουμεν en perspective ἐν μ. π. αζάρ ντε σαριτέ μέ λοταρίαν, μίαν exposition ἀνθέων μὲ μ. π. ν φὲ tenus ἀπὸ Κυρίας καὶ ντεμούν αζέλλας πολὺ ντεστεγάγε, καὶ τὴν πλάκα τοῦ Φαλήρου, ὅπου ιταλικὸς θίασος θὰ ἀσχίσῃ προσεγώς τὸ φέ πεστο ουάρ του μὲ τὸν ἀθάνατον Boccace. Άκουμη καὶ ἀλλα καὶ ἄλλαι σούρ πρίζ ποῦ θὰ λάθουν γ. φραντι κλπ.»

«Ω γενεὰ γελοίων ἐκφυλισμένων!»

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ.

Σοφὰ λόγια

«Ἡ γλῶσσα κόκκαλα δὲν ἔχει:
καὶ κόκκαλα τσακίζει...»